

Výstava: Budíme, čím chceme. Třeba mouchou na fotografii

19. 11. 2013 20:52

Zdá se to snad téměř neuvěřitelné, ale člověk se celkem snadno může stát Ježíšem, Frankensteinem nebo třeba sněhulákem – tedy, minimálně na fotografii. Dokladem neuvěřitelných proměn, kterých je lidská vizáž (a možná i duše) schopná, je i soubor fotografií s názvem Butterfly – aneb kdokoli může vypadat jako cokoli, který vystaví od 23. listopadu v restauraci Autentica (bývalá Ambiente) na Sokolské ulici v Liberci liberecká fotografka Silvie Lintimerová.

Na zdi tak vedle sebe budou viset portréty několika zcela běžných lidí – až na to, že jeden z nich je Einstein, druhý jaksi přes noc zmutoval do podoby zajíce a další se změnil ve vypasenou masařku.

"Původní nápad vlastně vznikl tak, že jsem chtěla toho motýla (angl. butterfly, pozn. red.) nafotit tak trochu jinak. Vzal tak na sebe podobu mouchy na tyčince másla (butter – máslo, fly – moucha, pozn. red.) A podobně to pak bylo s ostatními modely," říká o původním záměru Silvie Lintimerová. „Poznáte mezi vystavenými „motýlky“ třeba hejtmana?“ ptá se.

Důležité jsou detaily i celek

Výstava má přitom co nabídnout zvláště divákovi, který je již přesycen dešifrováním zásadních filosofických poselství v umělecky – abstraktních fotografických výstavách dneška.

Existenciální boj o smysl života, vzdechy nad úpadkem doby nebo zamyšlení nad ženstvím tak v těchto snímcích nahrazuje spíše nenucenost a očividná touha si s jednotlivými kostýmy či náměty náležitě vyhrát. Jednotlivé detaily Einsteinových vrásek nebo bezpočtu čepelí na ruce Stříhorukého Edwarda mluví za vše. "Kromě výběru samotného námětu bylo potřeba vybrat i člověka, který se pro tu kterou roli hodí," přiblížila Lintimerová. "Třeba Pinocchio měl původně vypadat jako ten známý kreslený panáček, ale lépe nakonec vyznělo navléknout dotyčného modela do pytlů od kávy. Samotné kostymování a líčení je samozřejmě stěžejní částí výsledných fotek."

Na některé fotografie ovšem téměř žádné líčení ani složitý kostým není potřeba – stačí atletický model, příhodné světlo a něco málo umělé mlhy. Výsledek pak připomíná třeba Terminátora, který se dal na házenou. Celkové poněkud komiksové vyznění snímků ještě podtrhují velice živé barvy a hra se světlem. Ani ten, kdo vlastně nehledá těžko stravitelnou potravu pro ducha, ale spíše pastvu pro oči (a třeba i něco pro zasmání) tak nezůstane ochuzen.

Kostým, póza nebo pravda?

A přeci je nad čím se zamyslet. Jak málo třeba stačí k zásadní proměně lidské podoby – a potažmo i duše? Stačí shodit mikinu a džíny a navléci se třeba do odrbaného mundúru Frankensteinova nebo překrýt šminky poněkud smutnou Pierotovou maskou – a původního modela je pak jen zatěžko poznat. Za vše mluví i rozhalený starý vaťák, obrovský dýmající doutník, pekelný škleb a poněkud netradiční dvě růže místo rohů, které z normálního člověka okamžitě udělají čerta přímo z pekla.

Kolik z nás ve skutečnosti místo oblečení každé ráno navléká kostým? Stačí takový kostým, aby skryl, co je ve skutečnosti uvnitř? A není to vlastně jen šaráda pro všechny ty diváky, které každý den potkáváme? Podobných zamyšlení by na výstavu ButterFly jistě šlo vymyslet mnohem více – a proč také ne? Každý z nás může být kdykoli čímkoli.

Fotografie budou Autenticu krášlit od 23. listopadu do 31. prosince – a pozor, výstava je prodejní. Zájemci si tak nejvydařenější kousky budou moci zakoupit domů.

Z Autenticy pak výstava zamíří do Teplic, dále do Prahy.

Matyáš Taller